

Lovforslag er der nogle faa, der blive beskattede til Fordel for mange. Det Resultat, jeg har fundet fra Slangerup-Banen, har altsaa gjort mig meget betænkelig. Det er naturligvis rigtigt, at naar man beskatter Chancerne for Værdistigning, vil der komme flere Penge ind, men det er ogsaa nemt at komme til at gøre Uret.

Med disse faa Ord vil jeg henstille til det kommende Udvalg at tage Sagen under nøje Overvejelse, og jeg haaber, at Loven maa komme frem i en saadan Skikkelse, at den kan virke tilfredsstillende. Jeg vil sige, at den Ændring, det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) har foreslaaet, tiltaler mig meget.

Madsen-Mygdal: Paa dette sene Tidspunkt skal jeg ikke komme videre ind paa de Betragtninger, der ere fremsatte fra forskellige ærede Medlemmers Side, men der er dog enkelte Bemærkninger, jeg gerne vil have Lov til at gøre, inden Forhandlingen slutter.

Overfor det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som i det væsentlige var enig med mig, vil jeg sige, at hans Bemærkning om Overvejelse af en Rayonkommission kan jeg for saa vidt tiltræde, som det er i sin Orden, at dette Spørgsmaal overvejes. Men det staar tvivlsomt for mig, hvorvidt der vil komme noget virkeligt ud af et Forslag om en Rayonkommission, idet ogsaa jeg har den Tro, at de lokale Vurderingsmænd ville have mere Begreb om, hvad der er rigtigt og ikke rigtigt i tvivlsomme Tilfælde, end en saadan fremmed Rayonkommission. Endvidere vil jeg sige, at jeg tror, noget lignende, som skulde naas ved Kommissonen, kan naas gennem den sagkyndige Medhjælp, som Lovforslaget omtaler, naar denne Medhjælp etableres paa den Maade, som jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, at man kunde sammenkalde disse sagkyndige fra hele Landet til samlet Overvejelse for at gøre Forsøg paa at tilvejebringe fælles Regler.

Der er navnlig fra en enkelt Side gjort gældende, at man skulde gaa til at indføre en saakaldet Værdistigningsbeskatning — man taler om Beskatning, men jeg mener ikke, det er en Beskatning, hvad jeg senere skal komme til — ikke blot paa nye Anlæg, men ogsaa paa gamle; det er en Uretfærdighed, man begaar overfor de nye, naar man ikke tager alle de gamle med. Men det vil jo netop være uretfærdigt at tage de gamle med. Det vilde være et Indgreb i Ejendomsretten, og,

som jeg vistnok ogsaa sagde før, fordi man har begaaet en Fejl hidtil paa et vist Omraade, følger dog ikke deraf, at man just skal fortsætte med den samme Fejl. Naar man er bleven opmærksom paa, at det er en Fejl, man har begaaet, søger man jo dog at rette den hurtigst muligt.

Det er en Misforstaaelse, naar man siger, at de Værdier, der hidtil ere skabte ved Jernbaneanlæg, i det væsentlige ere komne rige Egne og Rigmænd til gode, hvorimod der nu særlig er Tale om fattige Egne. Det er en Misforstaaelse. Esbjerg Havn er jo ganske vist ikke noget Jernbaneanlæg, men den burde komme ind under de samme Regler, og Egnen der omkring er jo ikke særlig rig. Heller ikke de forskellige Baner, som ere anlagte hist og her, navnlig i Jylland, gaa jo gennem særlig rige Egne. Og omvendt gaa mange af de Baner, som nu ere vedtagne, gennem rige Egne. Spørgsmaalet om rige og fattige Egne kunne vi derfor gerne lade ude af Betragtning ved Overvejelse af denne Lov.

Der er en Misforstaaelse, som gentager sig atter og atter, og som jeg gerne vilde sige et Par Ord om, inden jeg slutter. Man taler om en Skat paa Værdistigning eller en Dobbeltbeskatning, men det er efter min Mening slet ikke det, som ligger til Grund for dette Lovforslag. Der er slet ikke Tale om nogen ny Skat her, men der er Tale om at lægge Beslag paa en Del af den Værdistigning, som den private oppebærer som Følge af en offentlig Foranstaltning, som Stat og Kommuner — og private for Resten ogsaa — ere med i. Naar f. Eks. den privates Ejendom stiger i Værdi med mange Hundrede Procent, saa foreslaar man her at lægge Beslag paa en Del af denne Fordel. Det er ikke en ny Skat, men man lægger Beslag paa den fremkomne nye Værdi. Det kan gøres paa forskellige Maader. Man kan gøre det ved straks at tage en Sum en Gang for alle. Her foreslaas det at tage en vis Del i saa og saa mange Aar, men denne tidsbegrænsede Afgift kan paa ingen Maade betegnes som en Skat. Hvis det var en Skat som andre Skatter, saa var der noget i, at man skulde lægge Skat paa al Værdistigning, men her kan slet ikke være Tale om, at der lægges Skat paa den ene eller den anden Slags Værdistigning, her er kun Tale om at lægge Beslag paa en Del af den Fordel, som de paagældende Ejere have af et saadant Anlæg. — I øvrigt skal jeg ikke fortsætte,